

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

McLuhan (1961) ได้กล่าวว่าสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ผสมผสานประสบการณ์ ที่เคยแยกออกจากกันมาก่อนและภายหลังรวมกันอยู่ในสื่อเดียว คุณลักษณะพิเศษดังกล่าวจึงทำให้โทรทัศน์ได้รับความนิยมไปทั่วโลกรวมทั้งในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นสังคมเมืองหรือสังคมชนบททางไกล คุณสมบัติอีกข้อหนึ่งของสื่อโทรทัศน์ คือสื่อทางเดียวที่ไม่ให้ความสนใจผู้ชมแต่ผู้ชมสามารถที่จะมีส่วนร่วมกับโทรทัศน์ได้ โดยการรู้สึกจริงจากร่องราวในโทรทัศน์ การรับชมโทรทัศน์ยังเป็นการสร้างพลังร่วมของสมาชิกในชุมชนได้ (Roger Silverstone, 1994)

สื่อโทรทัศน์นั้นมีจุดเด่นที่แตกต่างจากสื่ออื่นๆ กล่าวคือ มีทั้งภาพและเสียงเคลื่อนไหวและมีศักยภาพในการโน้มน้าวใจสูงที่สุด รวมทั้งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้รับชมด้วยทั้งนี้ ขอยกตัวอย่าง งานวิจัยของ Gerbner et al.(1979) (Gerbner et al.(1979) อ้างถึงใน Mallory Wober and Berrie Gunter (1988)) ที่ว่า การรับชมโทรทัศน์ในปริมาณที่มาก (Heavy Viewers) จะมีการแสดงความกลัวที่จะเดินบนถนนในตอนดึกมากกว่าผู้ที่รับชมโทรทัศน์ในปริมาณที่น้อยกว่า (Lighter Viewers) และจากการสำรวจอีกชิ้นหนึ่ง ของ Gerbner et al เรื่องความคิดเห็นของประชาชนในสหรัฐอเมริกาพบว่า ผู้ชมโทรทัศน์ในปริมาณที่มากจะมีความรู้สึกไม่เชื่อใจและมีความระแวงใจ มากกว่าผู้ชมโทรทัศน์ในปริมาณที่น้อย (Gerbner and Gross, 1976; Gerbner et al; 1977;1978;1979, อ้างถึงใน Mallory Wober and Berrie Gunter (1988))

ในอดีตเครื่องรับโทรทัศน์จัดว่าเป็นสินค้าราคาแพง รวมทั้งขนาดที่ค่อนข้างใหญ่ น้ำหนักมาก การที่จะซื้อโทรทัศน์สักเครื่องในอดีตต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนมากเพื่อแลกกับโทรทัศน์เครื่องหนึ่ง แต่ในปัจจุบันนั้นเครื่องรับโทรทัศน์มีขนาดที่เล็กลงสามารถเคลื่อนย้ายได้ง่ายขึ้น และราคาที่ถูกลงโทรทัศน์จึงไม่ได้เป็นอุปกรณ์ที่หาได้ยากอีกต่อไป และได้กลายมาเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญที่เกือบทุกครัวเรือนและสถานที่ชุมชนต่างๆต้องมีไว้เพื่อรับชม การรับชมโทรทัศน์ในยุคก่อนนั้นเป็นการรับชมแบบกลุ่มทั้งนี้ เนื่องจากปัจจัยหนึ่งก็คือปริมาณของเครื่องรับโทรทัศน์นั้นมีจำกัด ประกอบกับเวลาออกอากาศของรายการนั้นเป็นช่วงเวลา รวมทั้งข้อกำหนดของตารางเวลาสมาชิกในครอบครัว ซึ่งปัจจุบันแบบแผนการรับชมโทรทัศน์ได้เปลี่ยนแปลงไปมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมืองการ

รับชมโทรทัศน์นั้นได้กลายเป็นกิจกรรมเดี่ยวที่แยกกันทำ ต่างคนต่างรับชมตามอำเภอใจของตนเอง ลูกดูโทรทัศน์ในห้องนอนคนเดียว ขณะที่พ่อดูรายการที่ตัวเองชอบ หรือคุณแม่ชอบดูละครหลังข่าวคนเดียว สังเกตได้จากการวางเครื่องรับโทรทัศน์ในสถานที่ๆเป็นส่วนตัวมากยิ่งขึ้น เช่น ในห้องนอน ซึ่งเป็นมุมส่วนตัว (Private Area) ทั้งนี้เนื่องจากสังคมเมืองมีสภาพเศรษฐกิจและวิถีชีวิตที่แตกต่างจากสังคมชนบท จึงพอที่จะจัดหาโทรทัศน์รับชมในบ้านมากกว่า 1 เครื่อง รวมทั้งรายการที่เลือกรับชมนั้นมีให้เลือกมากกว่าชุมชนในเขตชนบท

ปรากฏการณ์ดังกล่าว สอดคล้องกับ Jib Fowles (1997) ที่กล่าวว่า การรับชมโทรทัศน์เป็นเรื่องของส่วนบุคคล เป็นกิจกรรมส่วนตัว แต่ก่อนหน้านั้นไม่ได้เป็นในลักษณะนี้ การรับชมโทรทัศน์ในอดีตเป็นกิจกรรมครอบครัว ผู้ปกครอง เด็ก จะรับชมร่วมกันเมื่อทำกิจกรรมอื่นเรียบร้อยแล้ว และทุกคนเห็นพ้องกับรายการที่เลือกรับชมร่วมกันนั้น แต่เนื่องด้วยค่าเฉลี่ยของขนาดครอบครัวที่เล็กลงจึงทำให้การรับชมแบบเป็นกลุ่มเหมือนในอดีตลดลง การลดลงของจำนวนผู้ชมแบบกลุ่ม แสดงให้เห็นว่า การรับชมโทรทัศน์นั้นไม่ได้เป็นกิจกรรมทางสังคม อย่างเช่น ซอฟท์บอล หรือการสนทนา แต่เป็นเรื่องของความคิดของแต่ละบุคคลผ่านทางรายการโทรทัศน์

เห็นได้ว่าการรับชมโทรทัศน์ในหลายๆสังคมได้กลายเป็นกิจกรรมที่แยกกันทำของสมาชิกในครอบครัวและมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นกิจกรรมส่วนตัวของสมาชิกในครอบครัว งานวิจัยชิ้นนี้จึงสนใจที่จะทำการศึกษาค้นหากลุ่มผู้รับชมโทรทัศน์ในสังคมไทยว่ายังคงมีลักษณะการรับชมโทรทัศน์ร่วมกันเป็นกลุ่มอยู่หรือไม่ รวมทั้งการรับชมโทรทัศน์ร่วมกันนั้นมีลักษณะอย่างไร โดยงานวิจัยนี้จะมุ่งเน้นไปที่ชุมชนชนบทไทย ที่หมู่บ้านสันมงคล ตำบลแม่จัน อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ประชาชนในหมู่บ้านสันมงคล จัดว่าเป็นรูปแบบวิถีชีวิตชนบท ทั้งนี้เนื่องจากว่าประชากรในหมู่บ้านมีอาชีพด้านเกษตรกรรม และการรับจ้างทางการเกษตร ดังนั้นตารางเวลาของคนในชนบทจึงขึ้นอยู่กับปฏิทินฤดูกาล

จากการสำรวจพบว่าลักษณะทางประชากรในหมู่บ้านสันมงคลมีดังต่อไปนี้

1. การศึกษาของประชาชนในหมู่บ้านยังเป็นการศึกษาขั้นต่ำระดับประถมศึกษา ลงไป จนถึงผู้ไม่รู้หนังสือ มีจำนวนผู้ที่จบระดับมัธยมหรือระดับปริญญาตรีน้อยมาก ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนในชนบทเชื่อว่าการเรียนไม่สำคัญมีความรู้แค่ระดับประถมศึกษา ก็เพียงพอที่จะประกอบอาชีพ ทำงานหาเงินและแต่งงานมีครอบครัว
2. ประชาชนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างด้านเกษตรกรรม ทั้งในหมู่บ้าน และหมู่บ้านใกล้เคียงรวมทั้งต่างจังหวัดออกไปและในกรุงเทพฯ อาชีพรองลงมาคือ อาชีพทำไร่ ทำสวน และอาชีพค้าขาย
3. ลักษณะทางสังคมครอบครัวจะเป็นครอบครัวเดี่ยว ที่มีสมาชิกครอบครัวนอกเหนือ จากพ่อแม่ลูกแล้วยังมีสมาชิกคนอื่น ได้แก่ ปู่ ย่า หรือ ตา ยาย หรือ พี่สะใภ้ ลูกเขย ฯลฯ
4. วัฒนธรรมความเชื่อ ของหมู่บ้านสันมงคล เป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านแบบผสมผสาน เพราะภายในหมู่บ้าน มีหลายเชื้อชาติ ศาสนา และภาษา ได้แก่ คนพื้นเมืองดั้งเดิม คนพื้นเมืองที่ย้ายถิ่นฐานมาจากอำเภอเมือง คนภาคกลางที่ย้ายถิ่นฐานมาอยู่ใหม่ ชาวเขา จะนับถือศาสนาพุทธ และ คริสต์ ภายในหมู่บ้านมีวัดชื่อวัดสันมงคลซึ่งเป็น วัดประจำหมู่บ้าน ประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธในหมู่บ้านจะพากันมาทำพิธีทาง ศาสนา

ส่วนลักษณะทางภูมิศาสตร์ เป็นที่ตอนติดกับชายเขา ซึ่งชาวบ้านเรียกว่าชื่อว่าดอยจะเข้ สืบเนื่องมาจากรูปร่างของภูเขามีลักษณะคล้ายจะเข้ชันนอน เนื่องจากพื้นที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมจึง ทำให้ภายในหมู่บ้านอุดมสมบูรณ์มองไปทางไหนก็เป็นสีเขียวเต็มไปด้วยท้องนาและสวนผลไม้ หมู่บ้านสันมงคล ขึ้นตรงกับ ตำบลแม่จัน อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นจังหวัดชนบทที่ตั้งอยู่เหนือสุดของประเทศไทย อำเภอแม่จันเป็น อำเภอขนาดเล็กซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอเมือง 30 กิโลเมตร มีเนื้อที่โดยรวม 755 ตารางกิโลเมตร มีตำบลรวมกันทั้งหมด 11 ตำบล แบ่งเป็น 4 เขต เทศบาล จำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 11 แห่ง ตำบลทั้งหมด 11 แห่ง และหมู่บ้าน ทั้งหมด 132 แห่ง รวมทั้งหมด 34,764 หลังคาเรือน

อาณาเขตของอำเภอแม่จัน

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอแม่ฟ้าหลวง และประเทศพม่า

ทิศใต้ ติดกับอำเภอเมืองเชียงราย อำเภอเวียงชัย

ทิศตะวันออก ติดกับอำเภอเชียงแสน และกิ่งอำเภอดอยหลวง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่และประเทศพม่า

หมู่บ้านสันมงคล หมู่ที่ 12 เป็นหมู่บ้านที่แยกออกมาจาก หมู่บ้านสันตันแทนเป็นหมู่บ้านใหม่ของตำบลแม่จัน เดิมที่นั่นตำบลแม่จันมีเพียง 11 หมู่บ้าน หมู่บ้านสันมงคลเป็นหมู่ที่ 12 พื้นที่ของหมู่บ้าน ประชากรครอบครัวทั้งหมดประมาณ 100 หลังคาเรือน

ลักษณะทางประชากรรวมทั้งภูมิประเทศในเขตชนบทห่างไกลทำให้การรับชมการรับชมของผู้ชมโทรทัศน์ในชุมชนชนบทยังมีลักษณะการรับชมร่วมกันเหมือนการรับชมของผู้ชมในอดีต ซึ่งสังเกตได้จากการจัดวางเครื่องรับโทรทัศน์บ้านในเขตชนบทมักจะจัดตั้งไว้ในสถานที่ส่วนกลาง (Public Area) ห้องนั่งเล่น ห้องรับแขก หรือห้องอเนกประสงค์ ที่กลางคืนใช้เป็นห้องนอน ดื่นเข้ามาพับที่นอนเก็บแล้วใช้เป็นห้องนั่งเล่น ห้องรับประทานอาหาร ซึ่งบ่งบอกว่าสถานที่ดังกล่าวเป็นที่พบปะชุมนุมของครอบครัวให้มาทำกิจกรรมร่วมกัน การรับชมโทรทัศน์จึงถือได้ว่าเป็นพิธีกรรมอย่างหนึ่ง (Ritual Model) โดยที่สมาชิกจะเลือกรับประทานอาหารร่วมกับครอบครัว หรือถ้ามีการบ้านก็จะทำอยู่หน้าโทรทัศน์ ซึ่งเป็นพิธีกรรมที่คุ้นเคย (Ritual Viewing) และเป็นกิจวัตรประจำวัน การวิจัยในครั้งนี้ไม่ได้มุ่งเน้นการร่วมรับชมของสมาชิกในครอบครัวอย่างเดียว แต่รวมถึงการรับชมของคนหลายๆกลุ่มในหมู่บ้าน อย่างไรก็ตามเนื่องจาก สังคมครอบครัวจัดว่าเป็นหน่วยย่อยที่ทำการรับชมเป็นกลุ่มมากที่สุด และโทรทัศน์จัดว่าเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อสังคมครอบครัวมากพอสมควร ดังที่ Lull (1990) กล่าวว่า การรับชมโทรทัศน์เป็นกิจกรรมของสมาชิกในครอบครัวซึ่งผูกโยงความต้องการส่วนบุคคล ด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ของสมาชิกในครอบครัว ตามรายการโทรทัศน์ที่รับชม Lull กล่าวต่อไปว่าโทรทัศน์ไม่ได้ให้สิ่งที่สมาชิกพูดคุยกันแต่เป็นการชี้ทางความสนใจต่อบางเรื่องที่พิเศษ และเพราะสมาชิกครอบครัวชอบการรวมตัวหน้าจอโทรทัศน์เพื่อรับชมรายการร่วมกันดังนั้นการรับชมจึงช่วงเวลาที่จะพูดคุยกันหรือสื่อสารกันของสมาชิกภายในครอบครัว

Riley และ E.E. (Riley และ E.E. อ้างถึงใน Reid และ Frazer (1990)) ได้อธิบายถึงบทบาทโทรทัศน์และเนื้อหาของรายการต่างๆภายในหน่วยครอบครัวโดยให้ความเห็นว่า การดู

โทรทัศน์นั้นช่วยสร้าง "สะพานเชื่อมระหว่างผู้ปกครองและเด็ก" อีกทั้งยัง "ส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัว" โดยวิธีการ "แบ่งปันประสบการณ์ร่วมกัน"

ดังที่กล่าวข้างต้นว่านอกเหนือการรับชมโทรทัศน์ร่วมกันในบ้านแล้ว งานวิจัยในครั้งนี้อย่างสนใจที่จะศึกษา การรับชมโทรทัศน์ร่วมกันของหน่วยสังคมแบบอื่นที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านนั้น สถานที่พบปะชุมชน ได้แก่ บ้านผู้ใหญ่บ้าน บ้านครอบครัวที่มีฐานะเป็นที่นับนาถือตา บ้านของเพื่อนบ้านที่รู้จักมักคุ้นกันเป็นอย่างดี ร้านขายของชำ วัด ซึ่งขณะรับชมก็จะมีกิจกรรมหลักอื่นทำอยู่ด้วย ถึงแม้ว่าการจัดตั้งโทรทัศน์ไว้ในส่วนกลางของบ้าน เป็นเงื่อนไขหรือปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการรับชมร่วมกัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าการร่วมรับชมโทรทัศน์ของประชาชนในชนบท ที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะเป็นในสมาชิกในครอบครัวหรือกับบุคคลอื่นในสถานที่ต่างๆ เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและโดยผู้รับชมนั้นเป็นกลุ่มเดิมและด้วยเหตุผลดังกล่าวย่อมกล่าวได้ว่า มีปัจจัยหรือความหมายที่เกี่ยวข้องที่ทำให้คนกลุ่มเดิมมาร่วมรับชมโทรทัศน์ด้วยกัน รวมทั้งการบ่งชี้ถึงระดับความสัมพันธ์ทางสังคมในระดับที่ใกล้ชิดพอสมควรและความชอบที่สอดคล้องกัน

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาดังกล่าวมีความหมายการร่วมรับชมรายการทางโทรทัศน์ของประชาชนในชนบทนั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสำคัญ เพราะสื่อโทรทัศน์นั้นเป็นสื่อที่ผู้รับชมต้องมีส่วนร่วมต่อตัวสื่อ กล่าวคือต้องอยู่รับชมหน้าจอโทรทัศน์ตลอดเวลา ซึ่งต่างจากสื่ออื่นๆ ยกตัวอย่างในที่นี้ ได้แก่ สื่อวิทยุ ซึ่งการรับฟังวิทยุไม่จำเป็นจะต้องอยู่หน้าจอตลอดเวลาก็สามารถที่จะรับฟังรายการวิทยุร่วมกันได้ ดังนั้นการรับชมโทรทัศน์ร่วมกันจึงเป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจที่จะทำวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาการนำวิจัย

1. รูปแบบพฤติกรรมการร่วมรับชมรายการทางโทรทัศน์ของผู้ชมในชุมชนชนบทเป็นอย่างไร
2. การร่วมรับชมโทรทัศน์ของผู้ชมในชุมชนชนบทสนองตอบความต้องการด้านสังคมและจิตใจอย่างไร

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเข้าใจพฤติกรรมการร่วมรับชมโทรทัศน์ของผู้ชมในชุมชนชนบท
2. เพื่อทราบถึงการร่วมรับชมโทรทัศน์ร่วมกันของผู้ชมในชุมชนชนบทที่สนองต่อความต้องการด้านสังคมและจิตใจ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อหากลุ่มผู้รับชมโทรทัศน์ร่วมกันของผู้ชม แบบแผน การรับชมโทรทัศน์ร่วมกันของผู้ชม ในชนบทในหมู่บ้านสันมงคล อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย หมู่บ้านสันมงคล เป็นหมู่บ้านที่ขึ้นตรงกับตำบลแม่จัน อยู่ห่างจากตัวอำเภอแม่จันประมาณ 10 กิโลเมตร การวิจัยจะทำในช่วงเวลา เดือนธันวาคม 2547 (ช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยว ประชาชนอยู่ในบ้าน)

ข้อสันนิษฐาน

1. รูปแบบพฤติกรรมการรับชมโทรทัศน์ร่วมกันของกลุ่มผู้ชมในชนบทเกิดจากความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มผู้ชม
2. การรับชมโทรทัศน์ร่วมกันของกลุ่มผู้ชมในชนบทเป็นการตอบสนองความต้องการด้านสังคมและจิตใจ

นิยามศัพท์

กลุ่มผู้รับชม (Audience as Spectators) หมายถึง กลุ่มผู้รับชมรายการทางโทรทัศน์ซึ่งผู้ส่งสาร (Sender) ไม่มีความคาดหวังที่จะให้ข้อมูลหรือความเชื่อ แต่เป็นการเรียกความสนใจของผู้ชมโดยไม่คำนึงถึงผลพวงที่เกิดขึ้น ความสนใจของผู้รับชมลักษณะนี้จะอยู่ได้ไม่นาน ไม่มีการโอนถ่ายความหมาย หรือแบ่ง หรือลึกซึ้งระหว่าง ผู้ส่งและผู้รับ (Elliott อ้างถึงใน D. McQuail (2001))

ผู้ร่วมรับชม (Co-Viewer) หมายถึง ผู้ที่รับชมรายการทางโทรทัศน์ร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป อย่างป็นประจำสม่ำเสมอ

ชุมชนชนบท หมายถึง ประชาชนในหมู่บ้านสันมวงคล หมู่ที่ 12 ตำบลแม่จัน อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ผู้ชมในชนบท หมายถึง ผู้ชมในเขตหมู่บ้านสันมวงคล อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย หมู่บ้านสันมวงคลเป็นหมู่บ้านที่อยู่บนเนินเขา และติดกับดอย อยู่ห่างจากตัวเมืองแม่จันประมาณ 10 กิโลเมตร

ครอบครัว (Family) หมายถึง บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปซึ่งผูกพันกันทางสายเลือด การแต่งงาน หรือการยอมรับให้อยู่ร่วมกัน สมาชิกในครอบครัวจะเกี่ยวข้องกัน ได้แก่ บิดา มารดา บุตร ซึ่งมีความสัมพันธ์ด้านใดด้านหนึ่ง ส่วนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่าครอบครัวแต่ต่างกันบ้างเล็กน้อยคือครัวเรือน ครัวเรือน (Household) หมายถึง บุคคลทุกคนทั้งที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน ครัวเรือนอาจจะประกอบด้วยบุคคลซึ่งไม่เกี่ยวข้องกันด้านสายเลือด แต่งานหรืออยู่ด้วยกัน เช่น คู่รักที่ยังไม่ได้แต่งงาน เพื่อนที่อยู่ห้องเดียวกัน จะเห็นว่าครอบครัวและครัวเรือนมีความหมายที่คล้ายคลึงกัน แต่ต่างกันตรงที่ว่าครัวเรือนนั้นประกอบด้วยบุคคลที่อาจจะเกี่ยวข้องกันหรือไม่ก็ได้ แต่สมาชิกภายในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์และมีความเกี่ยวข้องกันด้านใดด้านหนึ่งลักษณะของครอบครัวมี 3 แบบ ดังนี้

- (1) กลุ่มครอบครัวสามีและภรรยา (Married Couple) ประกอบด้วย สามีและภรรยาที่ยังไม่มีลูก
- (2) กลุ่มครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก
- (3) ครอบครัวใหญ่หรือขยาย (Extended Family) ประกอบด้วย ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก ลุง ป้า น้า อา หลาน

นอกจากนี้แล้วครอบครัวยังเป็นกลุ่มสังคมขนาดเล็กที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติให้กับเด็กตลอดจนการปลูกฝังทัศนคติในการดำเนินชีวิตให้แก่บุตรของตน (สุชา จันทน์เอม, 2544)

พฤติกรรมการรับชมโทรทัศน์ หมายถึง ช่วงเวลาที่รับชม รายการที่รับชม สถานที่ที่เปิด รับชม ลักษณะการนั่งรับชมโทรทัศน์ ความบ่อยในการรับชม รวมทั้งกิจกรรมที่ทำขณะนั่งรับชมโทรทัศน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยเสนอแนะวิธีการสร้างความสัมพันธ์ให้แก่ผู้ร่วมรับชมในครอบครัวและเพื่อนบ้านโดยใช้สื่อโทรทัศน์เป็นตัวกลาง
2. ผลการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยเสนอแนะบางประการในการเลือกใช้อุปกรณ์ในการรับชมโทรทัศน์เป็นกลุ่ม รวมถึงขนาดเครื่องรับโทรทัศน์ที่เหมาะสมต่อการรับชมเป็นกลุ่ม
3. ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยเสนอแนะการปลูกจิตสำนึกความเป็นชุมชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนชนบทได้

การศึกษาการรับชมโทรทัศน์ร่วมกันของผู้ชมในชุมชนชนบท หมู่บ้านสันมงคล อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายในครั้งนี้เป็นการศึกษากรณีเฉพาะ การรับชมโทรทัศน์ของผู้ชมในหมู่บ้านสันมงคล อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายเท่านั้น งานวิจัยในครั้งนี้อยู่ภายใต้กรอบ การรับชมโทรทัศน์ร่วมกันซึ่งปรากฏในหมู่บ้านดังกล่าวข้างต้นเท่านั้น